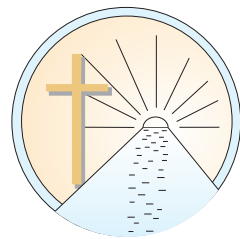


SIONS

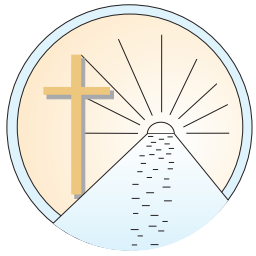
Missionstidning



Nr 3/2022



“Var inte rädd, Maria!
Du har funnit nåd hos
Gud. Du ska bli
havande och föda en
son, och du ska ge
honom namnet Jesus.
Han ska bli stor och
kallas den Högstes
Son, och Herren Gud
ska ge honom hans
fader Davids tron.
Han ska vara kung
över Jakobs hus för
evigt, och hans rike
ska aldrig ta slut.”



BIBELORDET

Herre, jag lyfter min själ till dig.
 Min Gud, jag litar på dig. Låt mig
 inte behöva skämmas, låt inte mina
 fiender triumfera över mig! Nej, ingen
 som hoppas på dig ska skämmas.
 Skämmas ska de som sviker utan
 orsak. Herre, visa mig dina vägar, lär
 mig dina stigar. Led mig i din sanning
 och lär mig, för du är min frälsnings
 Gud, på dig hoppas jag alltid. Tänk
 på din barmhärtighet och din nåd,
 Herre, för de är av evighet. Tänk inte
 på min ungdoms synder och brott,
 utan tänk på mig efter din nåd, för
 din godhets skull, Herre. Herren är
 god och rättfärdig, därför undervisar
 han syndare om vägen.

Ps 25:1-8



AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Art. 15

Om kyrkans religiösa bruk

Om kyrkans religiösa bruk lära de, att de
 religiösa bruk bör bibehållas, som utan synd
 kunna behållas och som främja lugn och
 god ordning i kyrkan, såsom vissa helgdagar,
 högtider och dylikt.

Om sådana ting upplysas likväl människ-
 orna, så att samvetena icke betungas genom
 föreställningen, att slik gudsdyrkan är nöd-
 vändig till saligheten.

De upplysas även om att nedärvda männ-
 iskobud, som införts i syfte att försona Gud,
 att förtjäna nåd och tillfyllestgöra för syn-
 derna, strida mot evangelium och mot läran
 om tron. Klosterlöftena och särskilda bud i
 fråga om olika slag av föda, i fråga om dagar
 etc., som införts för vinnande av nåd och
 som tillfyllestgörelse för synder, äro förden-
 skull onyttiga och stridande mot evangelium.

HELGDAGAR

Första söndagen i fastan (Invocavit), Matt. 4:1-11, *Jesus segrar över frestelserna*

Andra söndagen i fastan (Reminiscere), Matt. 15:21-28, *Bön och tro*

Tredje söndagen i fastan (Oculi), Luk. 11:14-23 (24-26), *Jesus segrar över ondskans makter*

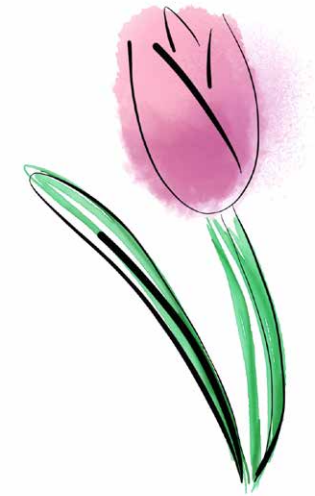
Marie bebådelsedag, Luk. 1:26-38, *Herrens tjänarinna*

Femte söndagen i fastan (Judica), Joh. 11:47-53, *Lidandets söndag*

SIONS Missionstidning

Nr 3/2022

Hur ser vi syndafallets följder idag?	4
Jesus segrar över ondskans makter.....	6
Fastetiden.....	8
Barnsida: Jesus är... kungars Kung och herrares Herre	10
Ungdomsflik: Att leka kurragömma med Gud	12
Vårt människovärde	13
Sion	14
Till minne av Mirjam Granholm	18
Rapport från Hemlandsmissionen 2021	20
LFF:s ekonomi	21
Annonser, prenumerationer.....	22



UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
 Vesa Pöyhtäri
 Permosvängen 111
 68600 Jakobstad
 vesa.poyhtari@lff.fi
 +358 44 2175410

Redaktionsråd:
 Sven Sundström,
 Susanna Östman,
 Magnus Enlund,
 Ida Snellman

Layout:
 Grafica Layout & Foto
 Ulrica Wik
 Tel. 050-536 7726
 ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
 ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
 Forsberg Printed
 Communication Oy Ab

Vårens möteskalender

5-6.3, Näs
 12-13.3, Närvilä
 19-20.3, Risöhall
 26-27.3, Bosund
 2-3.4, Skutnäs

Hur ser vi syndafallets följder idag?

Många av oss har sett vackra bilder i olika bibliska böcker när Adam och Eva levde i paradiset. Tillvaron verkar vara så underbar, sorglös och vacker så man kan inte undgå att grämas över att den tog slut. De flesta av oss tycker säkert att det var ett onödigt misstag att kvinnan lät sig luras av ormen, djävulen. Och tänk vilka ödesdigra följder det blev av denna olydnad mot Guds ord. Vi får dock tro att allt var i den allvetande Gudens hand.

En av texterna för första söndagen i fastan är ur 1 Moseb.3:3-4. Då sade ormen till kvinnan: *”Ni skall visst inte dö! Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont.”* I de här två korta verserna märker vi den onde djävulens metod att vilseleda människor. Den onde har använt samma metod under årtusenden. Först kommer han med halvsanningar eller en liten lögn, som ändrar på betydelsen av Guds ord. Sedan lockar han människan med bättre framtidsutsikter eller världslig framgång. Man kan säga att den onde vädjar till människans högmod, att bli lik Gud.

Varför föll den första människan i synd?

För det första inledde kvinnan ett samtal med ormen. Under samtalets gång börjande hon allt mera lyssna till ormens argument och lockades av alla fördelar som detta skulle innebära. Ormen lyckades ingjuta ett frö av tvivel i kvinnans hjärta och när det fröet fick gro växte det till otro eller olydnad för Guds ord. När otrotron vuxit sig stark ledde den till fall, det vill säga att kvinnan åt av den förbjudna

frukten. Denna arvsynd har sedan följt med människosläktet genom årtusenden.

Vad var det som var så lockande?

I början av texten nämnde vi det paradiset som de första människorna fick leva i. Ändå var det perfekta liv som de levde där inte tillräckligt utan de ville uppnå något bättre. Ormen lovade kvinnan att hon skulle bli lik Gud. I kvinnans värld var Gud den som ägde allmakt, var allvetande och högt ärad och respekterad. Man kan sammanfatta den faktor som var så lockande för kvinnan med två ord: mänskligt högmod. Högmod kan också ha karaktär av strävan efter makt, ära och rikedom. När vi tänker på människorna i vår värld idag, allt från världsledare till vanliga individer, så är nog högmodet en stark drivkraft. Världsledarnas omätliga strävan efter inflytande i eget land och utanför landets gränser skyr inga medel, vilket ofta leder till krig och misär. Andra igen strävar efter kändskap i underhållningsbranschen eller på idrottsarenorna och så vidare.

Människans strävan efter kunskap

Ormen lovade också att kvinnan skulle få kunskap för att kunna skilja på gott och ont. Aldrig tidigare har människans samlade kunskap, eller vetenskap, varit så stor som nu. Medan människans kunskapsbank växer får kunskapen om Gud och Guds ord allt mindre värde. Människan upphöjer sig själv och vill inta Guds plats. Man kan säga så här: ”jag tror på Gud, men jag tror på mitt eget sätt”. Man skapar alltså en gudsbild som passar

in i det egna tankemönstret. En del säger att Bibeln är minst 2000 år gammal och tiderna har förändrats, så nu förstår vi saker och ting bättre. Det patriarkala system som rådde på Bibelns tid måste skrotas. Vi lever nu i postmodernismens tidevarv där jämlikheten mellan man och kvinna är en självklarhet i vår lagstiftning. Därför bör alla yrken vara öppna för bägge könen, till exempel prästyret, officersyrket och så vidare. När kvinnan är jämlik med mannen och vill göra yrkeskarriär ska inte oplanerade graviditeter komma i vägen. Därför bör kvinnan ha rätt att göra abort och själv bestämma över sin kropp. Dessa tankegångar har stöd i vår lagstiftning, helt emot vad Guds ord lär. Läger vi dessutom till, att barn och familj kan vara till förfång för att uppnå olika mål i yrkeslivet eller ekonomisk framgång, så kan vi förstå att familjens ställning som fostrande och sammanbindande institution har försvagats.

Jag tänker ännu på några frågor där Guds ord trampas ned som följd av människans syndafördärv. I vårt land Finland godkänner man redan ett registrerat partnerskap mellan personer av samma kön. Nu är målet för kyrkomötet i vårt land att dessa personer ska kunna erbjudas en kyrklig vigsel och att Gud skall välsigna detta förbund. På detta sätt vill den onde söndra det förbund som Gud instiftade mellan man och kvinna redan från begynnelsen.

Den allra senaste attacken mot Guds ord, och Gud som skapare av man och kvinna, är den så kallade genderideologin. Det betyder att en person har rätt att själv välja sitt kön utgående från sin egen subjektiva känsla. Om en pojke önskar betecknas som flicka så ska han ha rätt att betecknas som flicka, och tvärtom. Detta oberoende av de biologiska egenskaper som Gud har skapat. Dessutom är målet också att

man ska kunna betecknas med ett tredje kön, hen. Så arbetar den onde för att krossa Guds skapelse i minsta detalj.

”Och detta evangelium om riket ska predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan ska slutet komma.”

Vaka!

Kära läsare, jag har i korthet skrivit om en del synder och styggelser som olydnaden mot Guds ord lett till. Jag skriver speciellt till er unga som i dagens värld utsätts för en formidabel hjärntvätt i dessa ovannämnda frågor via olika media. Vi får be Gud om kraft att vaka och bedja så att vår, av synd fördärvade natur,

inte dras med i denna världens tankegångar utan att vi bevaras i tron.

Jesu egna ord till oss

”Se till att ingen bedrar er! Många falska profeter ska träda fram och bedra många.” (Matt. 24:4-5) Vi märker av dessa varningens ord av Jesus att han visste att den yttersta tiden skall bli svår och att profeter med falsk kunskap skall uppträda och bedra många. Vi får dagligen be att Gud ska bevara oss så att vi förblir i tron. Matt. 24:14: *”Och detta evangelium om riket ska predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan ska slutet komma.”*

Evangeliet, som vi frimodigt får förkunna trots hån från världen, är att Jesus kommit till världen och försonat hela världens syndaskuld. Synden som fick sin början i paradiset på grund av ormens list. Därför kan vi ännu förkunna för alla som får nåd att ångra sig och vill tro: *”tro alla synder förlätna i Jesu namn och blod”*. Den som tar emot denna förkunnelse i tro kommer att för evigt få bo i Guds himmel, ett paradiset som är bättre och vackrare än vad något öra har hört eller något öga har sett. Vår bön bör vara: Käre Gud bevara oss i tron. Amen!
Guds frid!

Torvald Hjulfors

Jesus segrar över ondskans makter

Brevet till Laodicea

”Skriv till församlingens ängel i Laodicea:

Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, upphovet till Guds skapelse: Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun. Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken. Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skylla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se. Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig. Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.”
(Upp. 3:14-22)

Temat för 3:e söndagen i fastan är ”Jesus segrar över ondskans makter”. En av söndagens episteltexter finns i Uppenbarelseboken och handlar om brevet till församlingens ängel i Laodicea. Vi uppmanas nu att analysera oss genom det som Johannes fick i uppdrag att skriva. Vår tro är ju ingen känslartikel men för att vi skall förstå meningen med vårt trostillstånd så nämns det att man kan vara antingen kall, varm eller ljum. Vi får ödmjukt konstatera som det framgår i texten att Herren Jesus känner till oss alla och att han vet vad som finns inuti oss. Han känner våra gärningar. Här säger Jesus att det skulle vara bättre om vi antingen är kalla eller varma. Hur är en kall människa? Jag förstår det så, att en kall människa inte lever i tron på Herren Jesus utan lever ett liv utan Gud och Jesus. Men där ser Herren Jesus att det finns möjlighet att bearbeta hjärtat, att kalla människor skall bli kallade till Guds frälsning i Jesus Kristus.

En varm människa lever i tro på Herren Jesus och förlitar sig på Hans nåd. Allt som oftast kan vi som troende känna att vi är kalla i hjärtat och vi kan tvivla på att frälsningen räcker för oss. Då tror jag att vi egentligen är varma. Vi vill ju vara nära

Herren. Vi vill tillsammans med andra troende leva ett liv i tro. Du som läser detta får tro att du är varm, eftersom du vet att du är inympad i det sanna vinträdet. Genom dopet och tron har du en plats i Guds famn. Tvivla inte. Den känsla av köld som så ofta hinner upp dig är djävulens list. Han försöker lura dig till att tro att du inte har del i frälsningens rikedom. Men han har så fel. Finns det då risk för oss att vi blir ljumma? Vi tycker kanske att Guds ord inte rör oss. Vi har inget engagemang för Guds rikets arbete. Vi upplever att det kvittar hur det går i livet. Vi har ju det ändå bra. Vi har jobb, pengar så det räcker och allt ser ut att gå som vi vill. Detta trostillstånd är allvarligt. Johannes fick höra att Han vill utspy sådana ur sin mun. Jag tror att Herren Jesus vill uppmana oss alla att inse det totala behovet av Jesu nåd och förlåtelse. Vi får köpa av det guld som är renat i eld; tron på en total försoning som Jesus uppfyllde när han dog för våra synder. Den renhet där allt slagg är bortbränt. I oss själva är vi fulla av slagg och synd men den renhet som Jesus bjuder ut åt alla människor att ta emot i tro är något som inte kan värderas i pengar. Den vita dräkten som Jesus vävde är så skön att få klä sig i. Den rättfärdighet som Jesus bjuder ut är helt gratis. Det saliga bytet är att du, kära vän, får byta ut synd, skam och nakenhet mot Jesu rättfärdighetsdräkt. Den vita dräkten.

Genom att ta emot detta i tro så får du ytterligare ”på köpet” den Helige Ande, sanningens Ande, som utgår från Fadern och som alltid vittnar om Jesus och hans rättfärdighet.

Du som lever i lydnad och tro på Herren Jesus får fortsätta livet i förtröstan på Herren Jesus. Han har lovat att vara med dig, han bär dig i sin famn, livet ut. Han lovar ju i sitt Ord att han är trofast. Om du är kall eller ljum så kallar Gud ännu på dig, precis så som texten säger. Omvänd dig! Se han står vid dörren och knackar, om du hör hans röst så öppna ditt hjärta för Herren Jesus. Han vill så gärna bo i ditt och i alla människors hjärtan. Ta emot hela hans förlåtelse och tro personligt dina synder förlätta och ta emot det guld och den rättfärdighetsdräkt som han bjuder ut. Detta på grund av Jesu blod som renar dig och gör dräkten vitare än snö. Vi får prisa och lova Gud för den stora underbara nåd som han ännu visar åt oss. Lönen som en troende får är stor; att en gång får sitta tillsammans med Gud och Jesus i himmelens härlighet.

Jag vill önska dig, kära vän,
en lycklig resa till himmelen.

Fredrik Snellman

Fastetiden



Den kristne är rik. Självklart rikast i Gud, i den ende Sonens försoning, men också i den kristna församlingens gemenskap, i gudsbarnskapets trygghet och i allt gott och bra vi kan räkna upp. Det dubbla medborgarskapet ger förmåner redan här i tiden. Vilken skatt. En förmån för oss är att här i tiden liksom äga två världar, medan den större och bredare allmänheten idag endast har en.

Vi får följa skapelsen med årstidernas växlingar men också den sekulära kalendern med månader och veckor. Det är vårvintern med sportlov och påsklov för barnen, skidresan till fjällen eller vårdagarna sittande mot en solig vägg vid skärgårdshuset. Men till den kristnes rikedom hör också kyrkans heliga år, under vilket vi firar frälsningshistoriens mäktiga drama.

Vi lever nu i fastetiden. Den kristna fastetiden är en förberedelse för påsken. Låt vår bön vara att Gud ger oss sin nåd så att vi under fastetiden, med trons ögon, följer Jesus på den väg han gick genom lidandet, döden och mot uppståndelsen och ett nytt liv.

Jesus hade ofta vandrat till Jerusalem. Den sista vandringen anar vi att han ha varit den

tyngsta och mest ångestfyllda. Jesus visste vad som väntade honom i den heliga staden. Han visste att det vid slutet av denna vandring stod ett kors. Jesus skulle spikas fast levande och bli hängande där tills han med ett högt rop slutade att andas. Vi anar att smärtan var brutal. Han var i sin person även sann människa. Han gick in i kampen och led korsdöden - för dig.

Flera av ämnena under fastetiden relaterar till kamp – mot frestelsen, mot ondskan. En kämpande tro. Det är teman vi finner i våra egna liv. Vi som kristna lever inte i några andliga bubblor, utan reella liv i en materiell värld. Människligheten har provats både hårt och utdraget under pandemin de senaste åren. Geopolitisk instabilitet och rykten om krig oroar i vårt närområde. Syndens mått i vår värld är i princip fullt. Som enskilda personer kämpar vi med tro och tvivel samt segrar och förluster i kristenlivet. Vårt liv här i tiden bär sin del av oro för familj, barn, föräldrar, utbildning, jobb, ekonomi, relationer, församlingsliv, framtid... Oavsett i vilken situation du befinner dig så ska du minnas apostelns ord: *"Gud är trofast och skall inte låta er provas över er förmåga"*. (1 Kor. 10:13) Om Gud tillåter motgångar under vår vandring, eller provningar i våra liv, så visar Han

också en utväg. Lita på Herren. Profeten skriver redan: *"Lyft blicken mot skyn och se: Vem har skapat allt detta? Han som mönstrar stjärnornas här och låter dem tåga fram, han som ropar upp dem alla. Så väldig är hans makt och hans styrka att ingen av dem uteblir."* Samme profet fortsätter: *"Herrens arm är inte för svag för att rädda, hans öra inte för dövt för att höra."* (Jes. 40:26... Jes. 59:1)

Fastan är även en tid att tänka på andra. Gud har satt oss var och en i vårt sammanhang, på olika platser, att vittna om den nåd och frälsning som vi har mött i Jesus Kristus. I den uppgiften behöver vi lära oss av Jesus själv *"som har ett mildt och ödmjukt hjärta"*. (Matt. 11:29) Även aposteln uppmanar oss att *"låta det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus"*. (Fil. 2:5) Profeten beskriver Guds handlande med Israel så här: *"med trofasthetens band drog jag dem, med kärlekens rep"*. (Hos. 11:4) I vår mänskliga svaghet kan vi ta fel i detta vittnande inför otrons människor. Det kan bli på opassande sätt, med felvalda ord, hårt eller rentav elakt tilltal av våra medmänniskor.

Vi ber om visdom i, och trohet mot, Guds ord så att vi kan vägleda våra medmänniskor fram till Kristus. Såväl i vår mellanmänskliga vägledning och undervisning så som i den offentliga förkunnelsen behöver vi stå orubbligt fasta på Guds ord. Utan att pruta, men

inte heller lägga till. Han som Johannes mötte på ön Patmos och som beskrevs vara lik en människoson och som om sig själv sa sig vara den förste och den sista och den som lever, ger oss en slutvarning. *"Om någon tar bort något så tas ifrån honom hans del i livets träd och den heliga staden."* Men även den som *"tillfogar något, skall Gud tillfoga honom de lidanden som det står om i denna bok"*. (Upp.22: 18-19) Vår kallelse är: *"gå ut och gör"*. (Matt.28:19) I vår söndagliga mässa, söndagliga gudstjänst, samlas vi för att möta Jesus och ta emot

Honom i evangeliets förlåtelseord och i nattvardens bröd och vin. Det är liksom en rastplats för oss kristna på vår resa mot himmelen. Vi fyller på energi för vår fortsatta kristna vandring. Vi möter våra medkristna vid samma rastplats och kan dela tro och liv med varandra.

Lika självklart som vi kallas samman till gudstjänst, så är sändningen ut från samma gudstjänst också given. Vi sänds ut i en värld och vardag att vittna om Jesus både i ord och leverne. Aposteln skriver att *"det är ju uppenbart att ni är ett brev från Kristus"*. Uppenbart står det. Ett brev *"känt och läst av alla människor"*. (2 Kor. 3:3) Slutfrågan denna gång blir: Till vem skrivs ditt Kristusbrev denna fastetid?

Jörgen Ericsson

PS. Glöm inte bort vem Han är som är den slutliga avsändaren till ditt brev. DS



JESUS är...

kungars Kung och herrars Herre

Rubriken är namnet på en sång som ibland brukar sjungas på barnläger. Sången lyfter upp Jesus som alla kungars Kung och alla herrars Herre. I sången talas det också om Jesus som fridens Furste. Hurudan är en kung och vilka är hans uppgifter? I Finland har vi ju ingen kung, utan en president. Ni barn som bor i Sverige och Norge har en kung och drottning och flera prinsar och prinsessor. För oss i Finland känns detta lite främmande, som att kungar och prinsessor bara hör till sagornas värld. Men så är det ju inte.

Många av dagens kungar har inte så mycket makt som förr i tiden. För flera hundra år sen, och också på Bibelns tid, var kungarna väldigt mäktiga och bestämde över det mesta. Det fanns både goda och onda kungar och ledare. Den mest kända kungen i Bibeln är kung David. Han var en god kung som älskade Gud och lyssnade på honom. Han gjorde det som var bra för människorna i sitt rike och sådant som var gott i Guds ögon. Förstås gjorde han också fel ibland, men då ångrade han sig och bad Gud om förlåtelse. Han var Israels kung i 40 år och den största av alla Israels kungar.

Långt senare föddes det, i kung Davids släkt, en pojke som skulle bli kung för evigt. Det hade Gud lovat. Den kungen var Jesus.

Vad gör då en kung? Jag tänker att en av kungens viktigaste uppgifter är att se till att alla människor i hans rike har det bra. Kungen sköter om sitt lands invånare. Det betyder allt från att se till att alla har mat och pengar så att de klarar sig till att skydda folket från faror och fiender. Onda kungar tänker inte så mycket på sitt folk, utan mest på sig själva. De vill bara roffa åt sig pengar och kriga för att få mer makt.

I dagens värld finns tyvärr också onda kungar, presidenter och ledare. Det viktigaste för dem är att de får vara stora, starka och mäktiga. De tar inte hand om sitt folk. Människorna i sådana länder lider, och till och med dör, för att de behandlas illa. Vi som bor i Norden får vara tacksamma för att vi får ha så goda ledare som vi har. De försöker se till att alla har det bra och de skyddar oss från faror. Samtidigt får vi be för människor i andra länder som har onda ledare. Det finns till exempel många

*Våra liv är i Guds händer
- vad som än händer.
Och i de händerna
är det så gott och tryggt att vara.*

kristna som måste lida, och också dö, för att de tror på Jesus. Jag läste nyligen att så många som 360 miljoner kristna i världen lider av allvarlig förföljelse. Dem får vi be för, för de är våra systrar och bröder. Men vet du, kära barn, vad som är lite häftigt? De som får lida och riskerar att hamna i fängelse eller dö för att de är kristna, de är ofta inte rädda. De fortsätter ändå att tro på Jesus och berätta om honom för andra. Det är som en eld i deras hjärtan, de kan inte vara tysta. Den elden får vi be att Gud ska tända också i våra hjärtan.

Vi vet inte hur det kommer att bli i vår värld. Mycket är osäkert och någon av er är kanske just nu rädd för att vi ska få det svårt i vårt land. Men vet du, kära vän, vi behöver inte vara rädda eftersom vi har den starkaste och bästa kungen. Då tänker jag inte på Sveriges kung Carl XVI Gustaf eller kung Harald V av Norge, utan på alla kungars Kung och alla herrars Herre - JESUS KRISTUS. Med den kungen vid vår sida får vad som helst hända i världen och i vårt land, vi behöver aldrig vara rädda. Den kungen är nämligen godare än alla goda kungar i världen. Han kan inte göra fel som kung David. Han är alltigenom god och älskar varenda en av sitt rikets invånare mer än någon vanlig kung kan älska. Han har lovat att beskydda oss och han har all makt i himlen och på jorden. Ingenting är omöjligt för honom. Tänk, vår Kung kan bota sjuka, stilla stormar, göra en väg rakt genom havet, ja, till

och med väcka döda till liv igen. Och han är lika mäktig också idag. Och tänk, eftersom Jesus är vår Kung och vi är hans barn, så betyder det att vi alla är prinsar och prinsessor.

Det finns en som är ondare än alla onda kungar också - djävulen. Men Jesus har redan övervunnit honom. Det gjorde han på korset. Så vi har ingenting att vara rädda för. Våra liv är i Guds händer - vad som än händer. Och i de händerna är det så gott och tryggt att vara. Han har lovat att ta hand om oss och det är helt säkert, för han kan inte ljuga. Och tänk sedan när det här livet tar slut, då får vi komma in i det eviga livet, in i vår mäktiga Kungs rike, in i Jesu öppna famn. Där är allting frid och glädje, där finns ingen sorg och rädsla, inga sjukdomar, ingen ondska och ingen död. Tänk så underbart vi ska få det där. Halleluja!

Tack Jesus för att du är vår Kung. Tack för att du är en god kung som alltid älskar oss och tar hand om oss.
I Jesu namn, amen.



Kram, Sanna

Att leka kurragömma med Gud



Ungdomar, vi har alla lekt kurragömma när vi var yngre. I Bibelns början läser vi om hur någon gömmer sig för Gud. Det är Adam och Eva. De har gjort fel mot Gud och gjort det som Gud inte ville att de skulle göra. De skämdes när de hade gjort fel och gömde sig för Gud bland träden i lustgården.

När du har gjort något som du vet att är fel mot någon människa, har du märkt att du försöker låta bli att titta den personen i ansiktet då? Så var det med Adam och Eva. De visste att de hade gjort fel och vågade inte möta Gud ansikte mot ansikte. Är det kanske så ibland med oss också när vi faller i någon synd? Inte vill vi då alltid vända oss till Gud. Vår onda fiende säger till oss att Gud har glömt oss och att han har vänt ryggen till oss. Detta är stora och farliga lögner. Vi ser vad som verkligen händer i berättelsen om Adam och Eva.

Gud ropar på mannen: "Var är du?". Gud ropar ännu idag på alla människor. Både de som har gömt sig och de som har gått vilse från honom. Gud vill inte att vi skall gömma oss när vi felar mot hans bud och föreskrifter. Vi ska vandra i ljuset och bekänna oss vara

fallna syndare. Vi ska ta vår tillflykt till den treenige Guden i Jesu härliga namn. Gud vet att vi är syndare och just därför sände han sin Son, Jesus, för att dö i vårt ställe. Jesus glömde inte att försona någon av våra synder. Inte heller har han glömt en enda syndare. Vi minns ju berättelsen om det förlorade fåret. När fåret hittas blir det stor glädje i himlen. Vi behöver inte vara rädda. Från Guds sida är allting klart. Han vill att alla människor ska vara hos honom i himlen. Hans förlåtelse som erbjuds genom Jesus är fullkomlig. Den täcker över oss från topp till tå.

När vi gör något fel, ska vi inte gömma oss för Gud. Vi får som kristna vandra varje dag i en nära relation till Gud för Jesu skull.

En sista påminnelse: när du faller, och börjar söka efter gömställen, ska du komma ihåg - Gud älskar just dig, Han söker efter dig och Han hittar dig alltid!

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare



Vårt människovärde

Vi läser i Guds ord att vi är värdefulla. Att Gud älskar oss så mycket, så att Han sände Jesus hit till världen för att lida, dö och uppstå. Detta gjorde Han för att vi skulle få evigt liv och vara Hans älskade barn, utan vår egen förtjänst. Vi är alla värdefulla på grund av vad vi är, inte på grund av vad vi gör.

Trots att vi vet allt detta så kan det bli fel. För det mesta, då vi ska presentera oss för varandra, säger vi vad vi heter och vad vi jobbar med. Och det är inget fel i det. Men den som inte kan arbeta, eller inte har något arbete, känner sig ibland helt värdelös. Man skäms och anser sig inte vara lika duktig som de andra. Det här kan bli så jobbigt så att man börjar dra sig undan andra människor.

Som sagt, det är ingenting fel med att berätta vad man jobbar med. Man får vara stolt över sitt arbete och man får vara tacksam över att man klarar av att arbeta. Men jag tror också att vi borde bli bättre på att lyssna in vad som kan finnas bakom det som vi presenterar för varandra. Varför pratar vi kanske på om vårt arbete och våra prestationer? Det kan handla om att vi flyr från något. Vi klarar inte av att hantera svåra saker så som t.ex. problem i våra

äktenskap eller familjer. Vi vågar inte blotta det som finns där bakom fasaden. Tänk om någon tycker att vi är svaga och misslyckade.

Jag tror att det är Guds vilja att vi ska våga öppna upp inför varandra och vara ärliga. Då blir det djupa och välsignade samtal. Och vi inser att vi inte är värda mindre i människors, eller framförallt i Guds ögon, trots att vi misslyckats.

Också när vi blir gamla och tycker att vi inte har något mer att bidra med, så är vi lika värdefulla. Gud har inte anseende till person, läser vi i Hans Ord. Vi är alla lika värdefulla inför Honom, ingen mer älskad än den andre. Jesus bar allas vår synd på sig, och uppstod för oss alla. Det här får vi tro på!

Vi ska be att Herren ger oss öppnade ögon, så att vi ser våra medmänniskor, som behöver stöd och hjälp.

Kom ihåg att Gud älskar just dig med evig kärlek! "Se på mina händer har jag upptecknat dig. Dina murar står alltid inför mig." Jes. 49:16

Lotte Ahola



Sions berg är en fristad

Namnet "Sion" är ett bekant begrepp i olika kristna sammanhang. Hos oss förekommer ordet Sion i titeln på vår tidning och också i vår sångbok. Ordet Sion förekommer i flera sånger och också i flera psalmer i vår psalmbok.

Ursprunget till ordet Sion är hebreiskt och betyder antingen en "torr plats" eller en "fästning". Det första Sion var jebusiternas bergsfästning, som besegrades av David. Han kallade platsen "Davids stad". Namnet Sion kvarstod trots detta och användes för platsen där templet byggdes senare. På samma plats fanns också Moriaberget.

Ordet Sion var först en geografisk plats men efter en tid fick det en andlig betydelse. Det användes på ett personifierat sätt och då kunde man med "Sions dotter" hänvisa till hela Israel. Sion kunde man också bli tilltalad: "Stå upp, o Sion, du som förmedlar goda nyheter". (Psaltaren 40:9)

Nya testamentet

Jesus själv använder aldrig ordet Sion. I Nya testamentet används ordet Sion sju gånger. På två ställen hänvisar ordet Sion till Sions berg. Gemensamt för de övriga fem gångerna är att de på ett eller annat sätt har med Psalm 118 att göra. Denna psalm är den viktigaste Messiaspsalmen i Nya testamentet. Också Sakarias 9 är viktig och där beskrivs Messias som: "den som kommer till dotter Sion, ridande på en åsna". (Sak. 9:9)

I Petrus första brev avses, med begreppet Sion, nya förbundets församling som har ersatt templet i Jerusalem. Sion är en plats där Frälsaren finns, men Petrus sätter fokus på Frälsaren, inte på Sion. Petrus uppmanar de kristna: "Kom till honom, den levande stenen, förkastad av människor men utvald och dyrbar inför Gud. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap som ska bära fram andliga offer som Gud tar emot med glädje genom Jesus Kristus. Det står ju i Skriften: Se, jag lägger i Sion en utvald,

dyrbar hörnsten, och den som tror på den ska aldrig komma på skam." (1 Petrus 2:4-6)

Beskrivning av Sions berg i Hebreerbrevet 12:22-29

Den kanske allra rikaste beskrivningen av ordet Sion i Nya testamentet finns i Hebreerbrevet där den används under en kristen gudstjänst: "Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, till flammande eld och töcken, mörker och storm, till basunljud och en röst som talade sådana ord att de som hörde den bad att få slippa höra mer. De stod inte ut med det som befalldes: Även om det är ett djur som rör vid berget ska det stenas. Så skräckinjagande var synen att Mose sade: Jag är skräckslagen och darrar. Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, till änglar i mångtusental, till en festgemenskap och församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till Gud som är allas domare och till andarna av rättfärdiga som nått fullkomningen. Ni har kommit till det nya förbundets medlare, Jesus, och det renande blodet som talar starkare än Abels blod." (Hebr. 12:18-24)

Hebreerbrevet är skrivet för att möta läsarnas frågor om förhållandet mellan Nya testamentets gudstjänst och den judiska tempelgudstjänsten. Templet hade ännu inte förstörts och minnet av att Kristus och apostlarna gick till templet för att be stod kvar. Församlingsborna hade därför all orsak att fortsätta hålla tempellets offertjänst som viktig. De kunde även

förstå att den skall stå kvar, eftersom den var förordnad av Gud. Den dramatiska skillnaden mellan det nya och det gamla förbundet hade ännu inte blivit uppenbarad för alla kristna.

Ett annat syfte med att skriva brevet var att varna kristna för avfall. De judar som konverterade till kristendomen upplevde ett socialt tryck från judarnas sida. Vi kan förstå att Saulus ingalunda var den siste som gjorde livet svårt för de messianska judarna. På grund av socialt tryck ville några dra sig tillbaka från att delta i Kristi kyrkas gudstjänster. Judarna ansåg nämligen att dessa kristna gudstjänster var sekteristiska. Hebreerbrevets författare, möjligen Paulus, varnar kristna för

*"Stå upp,
o Sion,
du som
förmedlar
goda nyheter"*

att: "inte lämna de egna sammankomsterna" (10:25). Att byta församlingen mot templet betydde inte bara att en person lämnade församlingen som en social gemenskap. Författaren använder en mycket kraftig bild för att få åhörarna att förstå allvaret: "Den som förkastar Mose lag ska utan förbarmande dö om två eller tre vittnar mot honom. Hur mycket strängare straff tror

ni då inte den förtjänar som trampar på Guds Son, föraktar det förbundsblod som har helgat honom, och som kränker nådens Ande?" (Hebr. 10:28-29)

Lagpredikan följs av evangeliet

Beskrivningen av berget Sion är liksom en vacker bild som författaren målar fram för läsaren. Sion, med dess härlighet, är en motsats till Sinai. Sion, är liksom evangeliet, som predikas efter att lagen med Sinaibergets



hotelse om dom och stening har blivit predikad. Sion liknas vid Paradiset. Hotet har försvunnit. Gud har förbarmat och rättfärdiggjort sitt folk och skrivit deras namn i himlens böcker. Detta tack vare medlaren, Kristus Jesus, vars blod predikar förlåtelse till Sions församling. Genom denna ljuvliga och nåderika bild vill författaren ännu fråga läsaren varför man vill återvända till Sinai församling, bort från en sådan gemenskap där Gud själv finns!

Läsaren uppmanas att öppna sina andliga ögon och se det sanna andliga innehållet, det vill säga nattvarden, som firades skyddat i något hem. Detta, är det sanna Sions berg, där Israels barn alltid har hittat tillflykt från fienderna. En plats för försoningsblodet, en plats mot lagens anklagelser och synder. Detta är det nya förbundets gemenskap, det som profeterarna har profeterat om. Kristi församlings relation till Gamla testamentet uppenbaras genom att visa på de rättfärdigas andar som har blivit fullkomliga, närvarande i församlingen.

Läsaren förstår vem skribenten talar om – de heliga, från den förhärlijade församlingen. Alla gamla testamentets troende som nämns i föregående kapitel: Noa, Abraham, Sara och de andra helgonen. Dessa deltar i Messias gudstjänst tillsammans med hans församling.

Gud har förbarmat och rättfärdiggjort sitt folk och skrivit deras namn i himlens böcker. Detta tack vare medlaren, Kristus Jesus, vars blod predikar förlåtelse till Sions församling.

Deltagare i gudstjänsten är inte bara några resenärer på himlavägen som hoppas kunna komma till himlen. Författaren påminner dem om att deras namn redan är nedtecknade i himlen. I Uppenbarelseboken berättas det för oss vad boken heter, det är *”Livets bok som tillhör Lammet som är slaktat.”* (Upp. 13:8) Enligt Nya testamentet kan man säga att namnet skrevs upp när de troende iklädde sig Kristus Jesus genom tron i det heliga dopet. (Gal. 3:27) Ingenting fattas för de kristna. Alla troende tillhör de förstfödda. Det vill säga, de är helgade åt Gud, eftersom de är förenade med Kristus den förstfödde. (Rom. 6:5)

Jesus, medlaren

Slutligen lyfter författaren fram huvudpersonen i nya förbundets gudstjänst, nämligen Jesus Kristus. Kristna har kommit *”till det nya förbundets medlare, Jesus, ...”* Vad kan vara en större tillflykt för en troende som kämpar med sina synder och med sin skuld, än att få komma till medlaren själv? Man behöver inte möta den Helige Gud ensam med sina synder. Kristus Jesus är medlaren mellan den syndige kristne och den helige Gud. Han som är försoningen och förlåter synder om och om igen!

Författaren förenar två gammaltestamentliga bilder: bilden om templets prästerliga förlåtelse och Abels talande blod. Den första visar på *”bestänkeblodet”*, som översteprästen stänkte med isop över folket på den stora försoningsdagen. Den andra bilden jämför Kristi blod med Abels blod. Kristus är en annan Abel, vars blod *”ropar till Gud”* för att hans följare skulle förlåtas. Kristi blod *”talar”*. Det talar och stänks genom ordets förkunnelse, i dopet, i syndernas förlåtelse och vid Herrens bord. Vilken stor gåva och nåd vi har!

Med denna skrivelse har jag försökt skingra något av ordet Sion i Bibeln. Jag har enbart kunnat skrapa på ytan men önskar att bröderna fortsätter med att gå ännu djupare i ordet. Må Guds ord dela ut nådens budskap åt var och en rikligen!

Vesa Pöyhtäri

På min väg av själviskhet, trots och fåfång möda blommar Kristi törne med blommor dunkelröda.

Frälsare – de dunkla blom stilla jag begrunder medan åter lidandets fastetider stundar.

Jag har inte älskat nog, inte offrat livet. Ändå är mig mer än liv i dig, Kristus, givet.

Jag har bara tänkt på mig och min egen vinning medan du för min skull bar törnen vid din tinning.

Jag har inte bitt till dig, inte som jag borde, inte tackat dig för allt som du för mig gjorde.

Jag förtjänar straff och dom, att av dig förskjutas, ej att i din vida nåd stilla inneslutas.

På min väg av själviskhet måste stum jag stanna inför törnekronans ring kring din bleka panna.

Psb 84

Till minne av Mirjam Granholm



När jag tänker på Mirjam Granholm kommer orden från Psaltaren 46 vers 2 i mina tankar. Där står det: "Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden väl beprövad." Detta är ett Gudsord som håller, ända in i himlen.

Mirjam var barndomskristen. Tron på Gud var viktig för henne. Den var en välbeprövad hjälp genom hela livet. Vi bodde nära varandra som vuxna, vi hade gemensamma vänner och våra barn lekte tillsammans. Vi har fått ha en trygg tid, en välsignad tid, som jag tackar Gud för.

Mirjam föddes den 14 augusti 1930. Hon fick flytta hem till Gud den 21 april 2021, nästan 91 år gammal. Hon föddes som näst yngsta barnet till Edla och Elis Ahlö. Hemmet i Bosund låg på en naturskön plats nära vattnet. Som ung jobbade Mirjam på flera olika platser, bl.a. sydde hon handskar i Karleby. En tid bodde hon i Sverige och arbetade på en

konservfabrik, på Gotland. Hon hann också jobba som biträde vid Malmska sjukhus i Jakobstad.

Valet av livskamrat var viktigt för Mirjam och Gud gav henne en kristen man från grannbyn. Det var Jarl Granholm. Mirjam och Jarl gifte sig den 31 maj 1952. Samtidigt fick de köpa ett äldre hus av Jalles släkting. Huset låg inte långt från Jalles hemgård och kallades i folkmun för "Juljusas." Huset låg väldigt vackert nära vattnet också det, med ett härligt berg framför huset. Mirjam och Jalle fick både hus och villa samtidigt. Men huset var gammalt och saknade bekvämligheter. Senare revs huset och 1971 fick familjen flytta in i ett nytt och modernt hem med alla bekvämligheter.

Familjen välsignades med fjorton barn, fem flickor och nio pojkar. Två pojkar har redan fått flytta hem till himlen. Kurt dog när han var bara 1 år och 4 månader gammal och Johnny omkom i en traktorolycka 1981, när han var 12 år gammal. Vartefter att barnen blev vuxna och gifte sig fick de egna barn och familjen växte. I dag består familjen av 89 barnbarn, varav två också fått flytta hem till Jesus.

Barnen berättar: "Vi minns vår mamma som en glad person. Hon hade nära till skratt och hon tyckte om olika människomöten. Hon ville göra det som var rätt och hon och pappa lärde oss barn hur vi skulle leva som kristna. Mammans bön för oss barn var att Gud skulle bevara oss alla i den levande tron. Ett minne som värmer ännu i dag är när mamma satt vid sängen och sjöng eller nynnade någon av oss barn till sömns. Oftast sjöng hon psalmen

som börjar med orden: 'Helgonen har funnit friden...' Mamma fanns alltid där för oss. Hon lärde oss vardagskristendom och att Gud aldrig överger oss. Han är alltid med oss när vi vill vara Hans barn. Söndagsskolan och sammankomsterna på söndagarna var viktiga.

Ibland ordnades det större möten i närområdet och sen vi köpte egen bil åkte vi hela familjen till möte. Då hade vi ofta smörgåsar med. Det var viktigt för mamma att vara med redan från första predikan på förmiddagen, fast vi sällan stannade hela dagen. Bussresor ordnades också till sommarmöten i Sverige och Norge. Något som gladdde mamma mycket var när vi äldre barn blev så stora så att vi kunde ta hand om de yngre syskonen. Då kunde mamma och pappa ibland åka med på någon bussresa. Mamma och pappa reste också en gång på en gruppresa till USA. Det var en stor upplevelse för dem.

Mamma drog sig inte för det arbete som barnen och familjen innebar och förstas fick vi barn också hjälpa till. När pappa fick semester var mamma glad, då var de ju två som hjälptes åt med hemmasysslor. Pappa uppskattade också allt arbete som mamma gjorde och varje söndagsmorgon fick hon kaffe på säng av pappa.

Arbetet tog inte slut. När vi barn vuxit ur babyåldern tog mamma kurser och utbildade sig till familjedagvårdare. Då tog hon emot två-tre barn och skötte dem hemma dagtid. Hon var otroligt duktig, vår mamma.

När pappa dog försvann glädjen för mamma.

Några år bodde hon hemma, sen flyttade hon till Sandlundens åldringshem i Larsmo. Där bodde hon ca 10 år. Också där lät hon tron lysa. När hon blev trött, eller hade varit irriterad eller arg på någon, kanske sagt något som inte var så bra, så ville hon be om förlåtelse för det före hon gick till nattens vila.

Mammans hälsa försämrades hela tiden och hon längtade till himlen. Hon brukade säga till oss barn: 'Tacka Gud när ni hör att jag fått flytta till himlen.' Så kom dagen, den 21 april, just den tid när vårsolen började lysa kom änglar från himlen och hämtade vår kära mamma hem till Gud.

Vår mamma välsignades till gravens ro den 30 april av kaplan Marko Sjöblom. Han hänvisade till flera olika bibelställen, bl. a. till Ps. 90: 'Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte...' samt Ps. 31:2: 'Till dig, Herre, tar jag min tillflykt, lät mig aldrig komma på skam...' Efter bönen Fader vår och Herrens välsignelse sjöng vi mammans egen psalm, psalm 133: 'Helgonen har funnit friden...' På grund av pandemin var endast vi barn tillsammans med äkta hälften i kyrkan. Barnbarnen och alla vänner hade möjlighet att ta avsked vid graven.

Tack kära mamma för allt du gett oss och lärt oss. Du lärde oss det viktigaste i livet, att leva i förlåtelsen, att bevara tron. Tack för all din kärlek och omsorg om oss alla. Frid över ditt ljusa minne."

*Barnen med familjer
Enligt önskan, Maj-Lis Fagerholm*

Coronapandemin påverkade oss alla också 2021 så ock hemlandsmissionen så att endast en del av verksamhetsplanen kunde förverkligas.

Plock ur verksamheten:

- Endast sju gudstjänstpredikningar i Borgå stift kunde hållas.
- Jag besökte själv kyrkoherdarna i Tammerfors, Petrus och Västabolands församling i Pargas.
- Inga andakter på serviceboenden kunde hållas.
- Tisdagsamlingarna i Vasa har besökts av predikanter, präster och LFF:s familjearbetare.
- Tyngdpunkten på arbetet låg liksom år 2020 största delen av året på verksamheten i Radio LFF med andakter och lunchprogram.
- Alla LFF:s anställda gör sina egna program förutom en hel del frivilliga arbetare från bönehusen.
- Till hemlandsmissionens uppgifter hör planeringen och förverkligandet av morgon- och aftonandakterna som vi producerat, totalt 152 st.
- 60 st. lunchprogram med intervjuer av personer i väckelsen producerades av hemlandsmissionen.
- Fyra möten med Radio LFF:s redaktionsråd har hållits under året samt ett möte med teknik gruppen.
- Båda dessa gruppers verksamhets styrdes till största delen via Whatsupper.
- Torsdagssamlingarna på kontoret kunde hållas på hösten. De har varit omtyckta av LFF:s pensionärer med eftermiddagskaffe, trevlig samvaru, läsning av andaktsböcker och bön.
- Ett företagarseminarium tillsammans med Rauhan Sana hölls i oktober i Flynängens bönehus med ca 100 deltagare inklusive femton ”VIP gäster” bestående av tidigare verksamhetsledare och redaktörer. Huvudtalare var riksdagsmännen Juha Sipilä och Peter Östman. Det blev en uppskattad tillställning som kommer att få en fortsättning i någon form.
- Två styrelsemöten samt höstmötet (årsmöte) på STI i Helsingfors har jag deltagit i.
- En STI kurs på Ryttylä med temat ”Jaksaminen hengellisessä työssä” deltog jag i. Det var en givande kurs med många intressanta föreläsare och deltagare.
- LFF uppvaktade teol.dr Jouko Talonen på hans avskedsföreläsning på Helsingfors universitet 15.10
- Jouko hann verka exakt 40 år vid teologiska fakulteten vid Helsingfors universitet innan han gick i pension. Jouko gjorde sig känd långt utanför väckelsens gränser, vilket visades sig i att ca 100 åhörare från flera kristna samfund närvarande vid hans avskedsföreläsning.
- En hel del samtal på kontoret har kunnat hållas trots pandemin och det hör till den positivare delen av mitt arbete. En del av samtalen har varit konfidentiella.
- Ett reglemente för LFF:s alla organ har uppgjorts av ledningsgruppen för LFF.

Vill till slut påminna om att LFF är bönehusföreningarnas missionsorganisation och all vår verksamhet har sin grund i §2 i LFF:s stadgar:

”§ 2 Förbundets syfte

Förbundet syfte är att främja och utveckla kristen missions- och väckelseverksamhet i enlighet med Bibeln, missionsbefallningen och lutherska bekännelseskrifter. Förbundet verkar både i Finland och utomlands.”

Vi får be om fortsatt välsignelse och krafter av vår Herre att vi alla med den nåd och gåva som han ger använder våra gåvor och resurser till att tjäna honom enligt den s.k. missionsbefallningen i Matt. 28:18-20

Vi får utföra vår Gudstjänst med glädje enligt Fil. 4:4 *Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: Gläd Er!*

Tack till Er alla som har offrat tid och krafter i Guds rikes tjänst.

Per-Ole Hjulfors

Verksamhetsledare för hemlandsmissionen

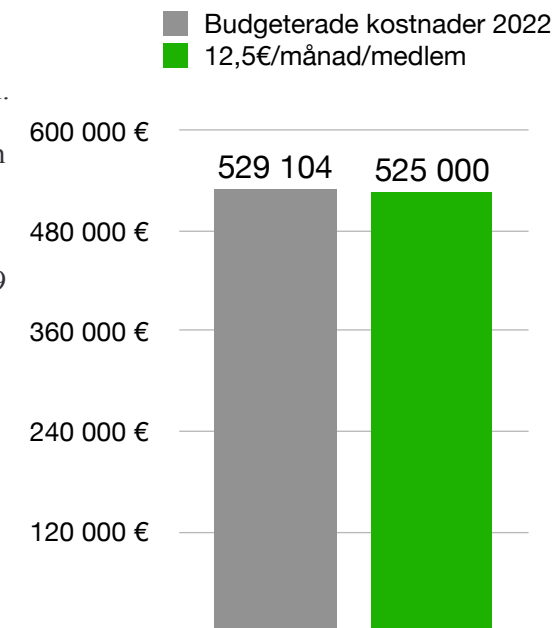
Till våra bönehus hör ca 7000 människor. Bönehusen är dessa människors andliga hem och där betjänas dessa med Ordets förkunnelse på ett föredömligt sätt. För detta får vi vara tacksamma till Himmels Gud!

För att koordinera det gemensamma arbetet har bönehusföreningarna grundat LFF. Åt LFF har getts ansvaret för gemensam mission, Sions missionstidning, barn- och ungdomsarbete, familjearbete samt LFF-Media.

Bönehusen bär ansvar för LFF:s ekonomi. Största delen av intäkterna kommer genom frivilliga gåvor och understöd från privatpersoner och företag. Även intäkter från Missionsmagasinet och bönehusens medlemsavgifter är betydande för ekonomin. Förra årets intäkter låg på 599 718€. I tabellen redovisas för LFF:s budget för första kvartalet av 2022.

Om varje medlem i arbetsför ålder skulle understöda 12,5€/månad skulle de frivilliga gåvorna täcka de budgeterade kostnaderna.

Om du vill stöda arbetet ekonomiskt kan du göra det enligt instruktionerna nedan:



Verksamhetsområde	Kontonummer	Referensnummer
Hemlandsmission	FI36 5567 0720 0193 83	3324
Utlandsmission	FI57 5567 0720 1018 43	1119 (Albanien) 22224 (Ryssland)
Barn- och ungdomsarbete	FI20 5567 0720 0800 05	3874
Familjearbete	FI20 5567 0720 0800 05	123
LFF-Media	FI36 5567 0720 0193 83	5432

LFF har insamlingstillstånd av Polisstyrelsen för stöd av förbundets verksamhet i Finland samt missionsarbete i Ryssland och Albanien. Tillståndsnr RA/2022/175, beviljat för tiden 1.1-31.12.2022 i hela landet utom Åland.



KYRKHELG SYD

25–27.3.2022 *Skriften öppnar sig*

Petruskyrkan, Helsingfors
Anmälan senast 21.3.2022,
petrus.fors@evl.fi eller 09-2340 7100

Medverkande: Jouko Talonen, Vesa Ollilainen, Majlis Janatuinen, Fiona Chow, Pekka Reinikainen, Leif Nummela, Karin Degerman, Sara Hagman, Kingdoms Singers, Open Doors m.fl.

Strömmas också på YouTube

www.kyrkhelg.fi



KVINNOWEEKEND
1-3.4.2022

BEHÖVER DU EN PAUS OCH FÅ SAMLA KRAFTER TILL VARDAGEN?

Kom gärna med på vår kvinnoweekend, som hålls om restriktionerna tillåter.
Program: gemenskap och vila, föreläsning och paneldiskussion, nattvard, sång och fri samvaro.
Anmälningslänk kommer senare på hemsidan.

Arr. LFF:s familjearbete



Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr
Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr
Övriga 40 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi



För er som planerar att gifta er eller nyss har gift er

ÄKTENSKAPSFÖRBEREDANDE KURS

Lördagen den 23:e april 2022
i Skutnäs bönehus

Tema som tas upp:

- Guds tanke med äktenskapet,
- Trohet o kärlek
- Kommunikation och konfliktlösning
- Kärlek och sexualitet
- Ekonomi

Arrangör: Familjearbetet inom LFF
Anmälan till ann-christin.snellman@lff.fi

*Ö Jesus, du min salighet,
du nådens brunn av evighet,
min synd och brist du på dig tog
och för min skull på korset dog.*

*För allt det onda som jag gjort
du dömdes, där jag dömas bort.
Och straffet lades uppå dig,
att livet måtte skänkas mig.*

*Vad var det väl som drev dig så
att utan skuld till döden gå?
Jag svaret på den frågan vet:
din kärlek och barmhärtighet.*

*Du såg all mänsklighetens nöd,
du såg dess gång mot evig död.
Ditt hjärta rördes av vårt ve,
din nåd du ville världen ge.*

*Ditt värv är till fulkomning bragt,
tillintetgjord är dödens makt,
vår syndaskuld försonad är.
Jag tackar dig, o Jesu kär.*

